

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)
της 18ης Σεπτεμβρίου 1995 *

Στην υπόθεση T-168/94,

Blackspur DIY Ltd, εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Unsworth, Bury
(Ηνωμένο Βασίλειο),

Steven Kellar, J. M. A. Glancy και Ronald Cohen, κάτοικοι Μάντσεστερ
(Ηνωμένο Βασίλειο),

εκπροσωπούμενοι από τον Paul Lasok, barrister, του Δικηγορικού Συλλόγου
Αγγλίας και Ουαλίας, και από τον Charles Khan, solicitor, με αντίκλητο στο
Λουξεμβούργο τη δικηγόρο Maria Dennewald, 12, avenue de la Porte Neuve,

ενάγοντες,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον Jorge
Monteiro, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τους Hans-Jürgen
Rabe και Georg Berrisch, δικηγόρους, Αμβούργο και Βρυξέλλες, με αντίκλητο

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

στο Λουξεμβούργο τον Bruno Eynard, διευθυντή της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad Adenauer,

και

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Eric White, μέλος της Νομικής υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

εναγομένων,

που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημίωσης ασκηθείσα κατ' εφαρμογήν των άρθρων 178 και 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται να υποχρεωθούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή να αποκαταστήσουν τη ζημία που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι ενάγοντες εξαιτίας πράξεων και παραλείψεων των οργάνων αυτών στο πλαίσιο της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων ψημητρών και πινέλων για ζωγραφική καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους J. L. Cruz Vilaça, Πρόεδρο, D. P. M. Barrington, H. Kirschner, A. Καλογερόπουλο και την V. Tiili, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 18ης Μαΐου 1995,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Το 1986, η Επιτροπή, βάσει καταγγελίας που κατέθεσε η Fédération européenne de l'industrie de la brosse et de la pinceauterie (Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία της Βιομηχανίας Ψηκτρών και Πινέλων, στο εξής: FEIBP), αποφάσισε τη διεξαγωγή έρευνας, κατά τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 46, σ. 45, ο οποίος αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων κατηγοριών ψηκτρών και πινέλων καταγωγής Κίνας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώθηκαν με ανακοίνωση της Επιτροπής που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 30ής Απριλίου 1986 (ΕΕ C 103, σ. 2). Μετά την εκ μέρους του Κινέζου εξαγωγέα ανάληψη της υποχρέωσης περιορισμού των εξαγωγών, την οποία αποδέχθηκε το Συμβούλιο, η διαδικασία περατώθηκε χωρίς την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ με την απόφαση 87/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1987, για την αποδοχή ανάληψης υποχρέωσης σχετικά με τη διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ψηκτρών και πινέλων για ζωγραφική, επίχρση και βερνίκωμα και παρόμοιων ψηκτρών και πινέλων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και για την περάτωση της έρευνας (ΕΕ L 46, σ. 45, στο εξής: απόφαση 87/104).
- 2 Εντούτοις, η ίδια διαδικασία επαναλήφθηκε βάσει νέας καταγγελίας που κατέθεσε η FEIBP τον Μάιο του 1988, η οποία αφορούσε αυτή τη φορά τη μη τήρηση των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει ο Κινέζος εξαγωγέας. Τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώθηκαν σχετικά με τη δημοσίευση στις 4 Οκτωβρίου

1988 ανακοινώσεως για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων ψηκτρών και πινέλων για ζωγραφική, επίχριση, βερνίκωμα ή παρόμοιων ψηκτρών και πινέλων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 257, σ. 5). Αφού διαπίστωσε την παράβαση της υποχρέωσης αυτής, η Επιτροπή, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3052/88, της 29ης Σεπτεμβρίου 1988, για τη θέσπιση προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ψηκτρών και πινέλων για ζωγραφική, επίχριση και βερνίκωμα και παρόμοιων ψηκτρών και πινέλων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 272, σ. 16, στο εξής: κανονισμός 3052/88), επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ με συντελεστή 69 % επί της καθαρής τιμής ανά τεμάχιο των επίμαχων προϊόντων. Με την απόφαση 88/576/ΕΟΚ, της 14ης Νοεμβρίου 1988, το Συμβούλιο κατήγγειλε την απόφαση 87/104 (ΕΕ L 312, σ. 33) και, στις 20 Μαρτίου 1989, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 725/89, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ψηκτρών και πινέλων για ζωγραφική, επίχριση και βερνίκωμα και παρόμοιων ψηκτρών και πινέλων, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται στις εισαγωγές αυτές (ΕΕ L 79, σ. 24, στο εξής: κανονισμός 725/89), επέβαλε οριστικό δασμό με συντελεστή ίδιο προς τον συντελεστή του προσωρινού δασμού.

3 Στις 22 Οκτωβρίου 1991 το Δικαστήριο, επιληφθέν προδικαστικού ερωτήματος που του υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, το Finanzgericht Bremen, κήρυξε τον κανονισμό 725/89 ανίσχυρο με το σκεπτικό ότι η κανονική αξία των επίμαχων προϊόντων δεν καθορίστηκε με τρόπο κατάλληλο και μη στερούμενο λογικής, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού (απόφαση επί της υποθέσεως C-16/90, Nölle, Συλλογή 1991, σ. I-5163). Με την απόφαση αυτή το Δικαστήριο έκρινε ότι η γερμανική επιχείρηση Nölle, ανεξάρτητος εισαγωγέας ψηκτρών και πινέλων, προσκόμισε, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, στοιχεία ικανά να «δημιουργήσουν αμφιβολίες ως προς την καταλληλότητα και το εύλογο της επιλογής της Σρι Λάνκα ως χώρας αναφοράς» για τον καθορισμό της κανονικής αξίας και ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν κατέβαλαν «σοβαρή και επαρκή προσπάθεια για να εξετάσουν αν η Ταϊβάν μπορούσε να θεωρηθεί ως κατάλληλη χώρα αναφοράς», όπως είχε προτείνει ο Nölle. Κατόπιν της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή επανέλαβε την έρευνα και, με την απόφαση 93/325/ΕΟΚ, της 18ης Μαΐου 1993, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ψηκτρών και πινέλων για ζωγραφική, επίχριση και βερνίκωμα και παρόμοιων ψηκτρών και πινέλων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 127, σ. 15), περάτωσε τελικώς τη διαδικασία χωρίς να επιβάλει δασμό αντιντάμπινγκ.

- 4 Τον Ιούλιο του 1988, ήτοι δύο μήνες πριν από την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, η Blackspur DIY Ltd (στο εξής: Blackspur), εταιρία αγγλικού δικαίου συσταθείσα την ίδια εποχή με κεφάλαιο περίπου 750 000 λιρών στερλινών (UK£) και με σκοπό την πώληση και διάθεση στο εμπόριο εργαλείων προοριζομένων για τους ασχολούμενους ερασιτεχνικά με τα μαστορέματα [αγορά do-it-yourself (αγορά ειδών μαστορέματος)], προέβη σε μία πρώτη παραγγελία εισαγωγής ψηκτρών προελεύσεως Κίνας. Ο εκτελωνισμός του φορτίου αυτού πραγματοποιήθηκε στις 5 Οκτωβρίου 1988, αλλά οι τελωνειακές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου απαίτησαν την καταβολή δασμού αντιντάμπινγκ για πρώτη φορά μετά από 17 μήνες, ήτοι στις 5 Μαρτίου 1990. Τον Αύγουστο του 1990, η Blackspur ετέθη υπό αναγκαστική διαχείριση (receivership), στη συνέχεια δε υπό εκκαθάριση.
- 5 Υπό αυτές ακριβώς τις συνθήκες η Blackspur, καθώς και οι διαχειριστές της, εταίροι και εγγυητές, Steven Kellar, J. M. A. Glancy και Ronald Cohen, άσκησαν, με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 10 Αυγούστου 1993, την παρούσα αγωγή, δυνάμει του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, ζητώντας αποκατάσταση της αποθετικής και θετικής ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής κατά την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ.
- 6 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 της αποφάσεως 93/350/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 1993, περί τροποποίησης της αποφάσεως 88/591/ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ, περί ιδρύσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (ΕΕ L 144, σ. 21), η υπόθεση παραπέμφθηκε, με διάταξη του Δικαστηρίου της 18ης Απριλίου 1994, ενώπιον του Πρωτοδικείου, όπου πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-168/94.
- 7 Με απόφαση του Πρωτοδικείου, της 2ας Ιουνίου 1994, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο πενταμελές τμήμα στο οποίο παραπέμφθηκε συνακολούθως η υπόθεση. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, οι ενάγοντες κλήθηκαν να απαντήσουν σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι ενάγοντες συμμορφώθηκαν προς την εντολή αυτή του

Πρωτοδικείου στις 8 Μαΐου 1995. Το Πρωτοδικείο άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων και τις απαντήσεις τους στις προφορικές ερωτήσεις που τους υπέβαλε κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 18ης Μαΐου 1995.

Αιτήματα των διαδίκων

8 Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα υποχρεούται να αποζημιώσει τους ενάγοντες για τις ζημιές που υπέστησαν·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα να καταβάλει στους ενάγοντες τα ποσά που ζητούν·

επικουρικώς:

— να διατάξει τους διαδίκους:

i) να ενημερώσουν το Πρωτοδικείο, εντός εύλογης προθεσμίας, την οποία αυτό θα τάξει και η οποία θα αρχίσει από της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως, περί του ποσού αποζημιώσεως που θα καθορίσουν οι ίδιοι κατόπιν συμφωνίας ή, ελλείψει συμφωνίας,

ii) να υποβάλουν στο Πρωτοδικείο, εντός της ίδιας προθεσμίας, κατάσταση περί του ύψους της ζημίας, όπως αυτοί την υπολογίζουν και αριθμητικώς εκπεφρασμένη, προκειμένου να μπορέσει το Πρωτοδικείο είτε να αποφασίσει περί του ύψους της αποζημιώσεως, είτε να αναθέσει το έργο αυτό σε ανεξάρτητους πραγματογνώμονες που αυτό θα διορίσει·

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα να καταβάλει στους ενάγοντες τα ποσά που ενδεχομένως θα τους οφείλονται βάσει του προηγούμενου αιτήματος·
 - να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα να καταβάλει τόκους επί των ποσών που ενδεχομένως θα οφείλει στους ενάγοντες με επιτόκιο 9 % ή, επικουρικώς, με επιτόκιο που θα ορίσει το Πρωτοδικείο·
 - να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα στα δικαστικά έξοδα.
- 9 Το Συμβούλιο ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την αγωγή·
 - να καταδικάσει τους ενάγοντες στα δικαστικά έξοδα.
- 10 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει την αγωγή απαράδεκτη στο σύνολό της ή, επικουρικώς, όσον αφορά τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο ενάγοντα·
 - επικουρικώς, να απορρίψει την αγωγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει τους ενάγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού*Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων*

- 11 Η Επιτροπή, όπως και το Συμβούλιο, εκτιμά ότι οι ενάγοντες δεν προσκομίζουν καμία απόδειξη προς στήριξη των ισχυρισμών τους ως προς τον προβαλλόμενο παράνομο χαρακτήρα των πράξεων και παραλείψεων που προσάπτονται στα κοινοτικά όργανα και ως προς τις ζημίες που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν. Κατά την Επιτροπή ελλείπει επίσης η απόδειξη της υπάρξεως άμεσου αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των υποτιθεμένων παρανόμων πράξεων και της προβαλλομένης ζημίας. Δεδομένου ότι ο αιτιώδης σύνδεσμος είναι νομικό στοιχείο που πρέπει να αποδειχθεί επαρκώς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1990, T-64/89, Automec κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-367), δεν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις του άρθρου 38, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου ως προς το παραδεκτό της αγωγής.
- 12 Επικουρικώς, η Επιτροπή ζητεί να κριθεί η αγωγή και απαράδεκτη, καθόσον ασκήθηκε από τον δεύτερο, τον τρίτο και τον τέταρτο ενάγοντα, υπό την ιδιότητα εταίρων, διαχειριστών και εγγυητών της Blackspur. Υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ζημίας που οι ανωτέρω ισχυρίζονται ότι υπέστησαν και των υποτιθεμένων παρανόμων πράξεων που διέπραξαν τα κοινοτικά όργανα, καθόσον οι διαχειριστές της Blackspur δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι οι ζημίες τις οποίες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν, ως δανειστές, εγγυητές και εταίροι της εταιρίας, αποτελούν την άμεση και φυσική συνέπεια των προσαπτομένων κοινοτικών πράξεων.
- 13 Οι ενάγοντες εκτιμούν ότι, καθόσον στην αγωγή τους εκθέτουν τα ελάχιστα αναγκαία εκ των προβαλλομένων πραγματικών και νομικών στοιχείων,

παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα στους μεν διαδίκους να λάβουν θέση επί της ουσίας της υποθέσεως στο δε Πρωτοδικείο να ασκήσει τις αρμοδιότητές του, πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της αγωγής.

- 14 Στο επιχείρημα της Επιτροπής περί προφανούς ελλείψεως αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των πράξεων και παραλείψεων που προσάπτονται στα κοινοτικά όργανα και των ζημιών που υπέστησαν οι διαχειριστές της Blackspur, οι ενάγοντες αντιτάσσουν ότι δύσκολα μπορεί να υποστηριχθεί ότι τα αρνητικά αποτελέσματα που προέκυψαν για τους διαχειριστές της Blackspur από την απώλεια σημαντικού ποσοστού της εμπορικής δραστηριότητας της εταιρίας δεν συνδέονταν κατά κανέναν τρόπο με την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ, ο οποίος στη συνέχεια κηρύχθηκε ανίσχυρος από το Δικαστήριο.
- 15 Οι ενάγοντες προσθέτουν ότι η μη κατάθεση των εγγράφων των σχετικών με τις προσωπικές ασφάλειες που χορήγησαν στη Blackspur οι διαχειριστές της, καθώς και άλλων κρίσιμων σχετικών εγγράφων, οφείλεται στο ότι οι ασφάλειες αυτές και οι πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν προς εκτέλεσή τους αποδεικνύονται από επισυναπτόμενη στην αγωγή έκθεση γραφείου ορκωτών λογιστών, και στο ότι οι ακριβείς όροι των ασφαλειών αυτών δεν επηρεάζουν τα ζητήματα που αποτελούν το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 16 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι το ζήτημα του παραδεκτού συνδέεται εν προκειμένω στενά με την ουσία της προσφυγής και πρέπει να εξεταστεί από κοινού με αυτήν.

Επί της ουσίας

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του πταίσματος

- 17 Οι ενάγοντες αναφέρουν ότι η Επιτροπή και/ή το Συμβούλιο διέπραξαν σειρά πταισμάτων τα οποία, θεωρούμενα μεμονωμένως ή στο σύνολό τους, θεμελιώνουν την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας, βάσει του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, τόσο σε σχέση με τη διοικητική δραστηριότητα των εναγομένων θεσμικών οργάνων όσο και σε σχέση με την νομοθετική τους δραστηριότητα.
- 18 Οι ενάγοντες προσάπτουν, αφενός, στα εναγόμενα όργανα ότι αποδέχθηκαν την ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του Κινέζου εξαγωγέα των επίμαχων προϊόντων στηριζόμενα σε ανακριβές και/ή παράνομο έρεισμα και ότι έλαβαν παράνομα μέτρα λόγω της μη τηρήσεως της υποχρέωσης αυτής. Προσάπτουν, αφετέρου, στην Επιτροπή, πρώτον, ότι δεν τους ενημέρωσε εγκαίρως για τη διεξαγωγή έρευνας περί της ενδεχομένης παραβιάσεως της υποχρέωσης του Κινέζου εξαγωγέα και για την επικείμενη επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ· δεύτερον, ότι δεν διεξήγαγε σοβαρή και ενδελεχή έρευνα κατόπιν της καταγγελίας που κατέθεσε η FEIBP τον Μάιο του 1988, περί της παραβιάσεως της υποχρέωσης που είχε αναλάβει ο Κινέζος εξαγωγέας· τρίτον, ότι δεν κίνησε αμέσως τη διαδικασία που προβλέπει ο βασικός κανονισμός για την περίπτωση παραβιάσεως των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει οι οικείοι εξαγωγείς· τέταρτον, ότι δεν τήρησε επαρκή προθεσμία μεταξύ της επαναλήψεως της διαδικασίας και της επιβολής του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ τέλος δε, ότι παρέσχε σε ανταγωνιστριες επιχειρήσεις, μέλη της FEIBP, εμπιστευτικά στοιχεία σχετικά με την επιβολή του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ καθώς και τον συντελεστή του και την ημερομηνία ενάρξεως της εφαρμογής του.
- 19 Οι ενάγοντες υποστηρίζουν, επίσης, ότι η ευθύνη της Κοινότητας θεμελιώνεται και εκ του γεγονότος ότι ο κανονισμός 3052/88 με τον οποίο επιβλήθηκε προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών ψηκτρών προελεύσεως

Κίνας, όπως και η πρόταση της Επιτροπής περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών αυτών, καθώς και ο κανονισμός 725/89 περί επιβολής του δασμού αυτού, πρώτον, στηρίζονταν σε πραγματική και νομική πλάνη ως προς τον καθορισμό της κανονικής αξίας των επίμαχων προϊόντων και, δεύτερον, θεσπίστηκαν υπό τις συνθήκες που εκτέθηκαν ανωτέρω (βλ. σκέψη 18). Το ίδιο ισχύει λόγω της καταργήσεως, υπό τις ίδιες συνθήκες, της αποφάσεως 87/104, περί αποδοχής της υποχρεώσεως του Κινέζου εξαγωγέα.

20 Τέλος, η ευθύνη της Κοινότητας θεμελιώνεται και εκ της προβαλλομένης παραλείψεως των κοινοτικών οργάνων να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εμποδίσουν την καταστρατήγηση του επιβληθέντος κατά τον τρόπο αυτόν δασμού αντιντάμπινγκ μέσω εισαγωγών ψηκτρών σε χαμηλή τιμή προερχομένων από άλλες χώρες, εκτός της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

21 Οι ενάγοντες υποστηρίζουν επικουρικώς ότι στην περίπτωση που κριθεί ότι δεν θεμελιώνεται ευθύνη της Κοινότητας εν προκειμένω παρά μόνον εάν οι πράξεις ή παραλείψεις που προσάπτονται στα κοινοτικά όργανα θεωρηθούν ως σοβαρή παραβίαση υπέρτερου κανόνα δικαίου που προστατεύει τα συμφέροντα των ιδιωτών, και η προϋπόθεση αυτή πληροúται. Ειδικότερα, οι πράξεις και οι παραλείψεις που προσάπτονται στα κοινοτικά όργανα (βλ. ανωτέρω σκέψεις 18 και 19) συνιστούν παραβιάσεις του βασικού κανονισμού και ιδίως των άρθρων του 4, 7, παράγραφοι 1 και 5, 11, παράγραφος 1, και 12, παράγραφος 1, παραβιάσεις οι οποίες πρέπει να θεωρηθούν ως προδήλως σοβαρές, λαμβανομένου υπόψη ότι τα κοινοτικά όργανα ενήργησαν έχοντας επίγνωση της σοβαρότητας των συνεπειών που αυτές θα είχαν για τους ενάγοντες.

22 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή εκτιμούν, τουναντίον, ότι η εξέταση της συμπεριφοράς που τους προσάπτεται δεν αποκαλύπτει καμία παράνομη ενέργεια ικανή να θεμελιώσει την ευθύνη της Κοινότητας.

23 Ειδικότερα, τα εναγόμενα όργανα ισχυρίζονται ότι η αποδοχή της υποχρεώσεως που ανέλαβε ο Κινέζος εξαγωγέας δεν μπορεί να είναι η αιτία της ζημίας

που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι ενάγοντες, καθόσον, αφενός, η Blackspur δεν είχε ακόμη συσταθεί την ημερομηνία εκείνη και/ή, αφετέρου, η απόφαση περί αποδοχής της υποχρεώσεως αυτής ελήφθη μετά την περάτωση διαδικασίας διαφορετικής από εκείνη η οποία κατέληξε στην έκδοση του κανονισμού 725/89, ο οποίος κρίθηκε ανίσχυρος από το Δικαστήριο. Υπογραμμίζουν ότι τα μέτρα που ελήφθησαν λόγω της παραβιάσεως των όρων της εν λόγω υποχρεώσεως ουδόλως ήταν παράνομα και αρνούνται να παραδεχθούν ότι είχαν οποιαδήποτε υποχρέωση να πληροφορήσουν την Blackspur για την έναρξη έρευνας κατόπιν της παραβιάσεως της υποχρεώσεως αυτής. Όσον αφορά τον προβαλλόμενο όψιμο χαρακτήρα της επαναλήψεως της διαδικασίας, θεωρούν ότι ένα χρονικό διάστημα λίγο βραχύτερο των πέντε μηνών, όπως αυτό που μεσολάβησε μεταξύ της καταθέσεως της καταγγελίας της FEIBP και της επαναλήψεως της διαδικασίας, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί ως υπερβολικό.

24 Επιπλέον, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν ότι το άρθρο 10, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού υποχρεώνει τα κοινοτικά όργανα να αφήσουν να μεσολαβήσει κάποιο χρονικό διάστημα μεταξύ της επαναλήψεως μιας διαδικασίας αντιντάμπινγκ και της επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ. Όσον αφορά την προβαλλόμενη αποκάλυψη από τα κοινοτικά όργανα στις επιχειρήσεις μέλη της FEIBP εμπιστευτικών πληροφοριών σχετικά με την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι οι ενάγοντες δεν στήριξαν τους ισχυρισμούς τους σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο.

25 Ως προς τον προβαλλόμενο παράνομο χαρακτήρα του κανονισμού 3052/88, τα κοινοτικά όργανα ισχυρίζονται ότι ο παράνομος χαρακτήρας του δεν μπορεί να συναχθεί από τον παράνομο χαρακτήρα του κανονισμού 725/89, εφόσον οι δύο αυτές νομοθετικές πράξεις εκδόθηκαν μετά την περάτωση διαφορετικών διαδικασιών. Ισχυρίζονται, επιπλέον, ότι η θέσπιση του κανονισμού 725/89 δεν θεμελιώνει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας, διότι εν προκειμένω δεν πληρούται καμία από τις προϋποθέσεις που επιτρέπουν θεμελίωση ευθύνης της Κοινότητας εκ νομοθετικής δράσεως. Τέλος, ως προς την υποτιθέμενη παράλειψη των κοινοτικών οργάνων να λάβουν μέτρα που να αποτρέπουν την καταστρατήγηση του επιβληθέντος επί των ψηκτρών προελεύσεως Κίνας δασμού αντιντάμπινγκ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι οι ισχυρισμοί αυτοί δεν στηρίζονται σε κανένα αποδεικτικό στοιχείο και ότι, εν πάση περιπτώσει, καμία καταγγελία δεν κατατέθηκε σχετικώς.

Επί της ζημίας

- 26 Οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η ζημία που υπέστη η Blackspur αντιστοιχεί στα κέρδη που θα μπορούσε να αποκομίσει από την πώληση ψηκτρών καταγωγής Κίνας, ήτοι 586 000 UK£, εάν τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν επιδείξει τη συμπεριφορά που τους προσάπτεται.
- 27 Προκειμένου περί της ζημίας την οποία υπέστησαν οι διαχειριστές της Blackspur, οι ενάγοντες ζητούν καταρχάς αποζημίωση για την απώλεια του κεφαλαίου που είχαν εισφέρει, συνολικού ύψους 555 855 UK£, κατανεμημένη μεταξύ αυτών ως εξής: Kellar 460 098 UK£, Glancy 86 026 UK£ και Cohen 9 731 UK£. Ζητούν στη συνέχεια να αποζημιωθούν και οι διαχειριστές της Blackspur, ως εγγυητές, για τις ζημιές που υπέστησαν λόγω της καταπτώσεως των προσωπικών ασφαλειών που είχαν παράσχει στον τραπεζίτη της Blackspur για το μη καλυφθέν ύψος του χρέους της, ήτοι 542 898,68 UK£, προσαυξημένου κατά τους τόκους και τις δαπάνες που συνδέονται με τον διορισμό συνδικίων. Τέλος, υποστηρίζουν ότι, ως εταίροι της Blackspur, έπρεπε να αποζημιωθούν για την απώλεια της αξίας της μερίδας τους σε μία εταιρία η οποία θα μπορούσε να ευημερεί. Βάσει των κερδών, προ του φόρου, υπολογισθέντος τον Αύγουστο του 1992, για το περασμένο έτος, σε 803 000 UK£, με συντελεστή φορολογίας 33 % και σχέση κερδών/εσόδων 7, οι ενάγοντες ορίζουν την αξία της Blackspur σε 3 766 000 UK£. Προς στήριξη των υπολογισμών τους, οι ενάγοντες προσκομίζουν έκθεση συνταχθείσα από γραφείο ορκωτών λογιστών.
- 28 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο της αξιώσεως των εναγόντων για αποζημίωση, ισχυριζόμενη ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι ζημιές που απορρέουν από κατάθεση ισολογισμού συνιστούν ζημία που δεν έχει καμία σχέση με την προβαλλόμενη παράνομη συμπεριφορά των κοινοτικών οργάνων ώστε να αποκατασταθεί βάσει του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 1979, 64/76 και 113/76, 167/78 και 239/78, 27/79, 28/79 και 45/79, Dumortier frères κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 515). Επιπλέον, ακόμη και αν είχε αποδειχθεί ότι η

επιβολή του δασμού αντνιτάμπινγκ είχε αρνητικό αποτέλεσμα επί των δραστηριοτήτων της Blackspur, άλλοι παράγοντες την υποχρέωσαν τελικά να αναστείλει τις δραστηριότητές της.

- 29 Όσον αφορά τις ζημιές που υπέστησαν οι διαχειριστές της Blackspur, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι πρόκειται για ζημιές που απορρέουν από την αδυναμία της Blackspur να πληρώσει τα χρέη της, οπότε η ζημία αυτή είναι απλώς έμμεση συνέπεια της επιβολής του επίμαχου δασμού αντνιτάμπινγκ.
- 30 Εξάλλου, η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι, σε περίπτωση αποκαταστάσεως των ζημιών τις οποίες ισχυρίζεται ότι υπέστη η Blackspur, οι εταίροι της καθώς και οι εγγυητές της θα επωφελούνταν από την αποζημίωση ανάλογα με τα δικαιώματά τους επί του ενεργητικού της. Εάν τα αιτήματα αποζημιώσεως που υπέβαλαν ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος ενάγων γίνονταν δεκτά, οι ζημιές αυτές θα αποκαθίσταντο, συνεπώς, πλέον της μιας φορές. Κατά συνέπεια, τα αιτήματα αποζημιώσεως δεν πρέπει να γίνουν δεκτά.
- 31 Ως προς το ύψος της ζημίας, η Επιτροπή υποστηρίζει, όσον αφορά τη Blackspur, ότι οι ενάγοντες δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι η εταιρία αυτή θα είχε κατορθώσει να πωλήσει τις εισαχθείσες ψήκτρες και να πραγματοποιήσει περιθώριο ακαθάριστου κέρδους της τάξεως του 40 %. Υπενθυμίζει στη συνέχεια ότι δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της αποζημιώσεως αβέβαια και κερδοσκοπικής φύσεως κέρδη (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1967, 5/66, 7/66 και 13/66 έως 24/66, Kampffmeyer κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1965-1968, σ. 571). Τέλος, κατά την Επιτροπή, οι ενάγοντες όφειλαν, εν πάση περιπτώσει, να αφαιρέσουν από το αίτημα αποζημιώσεως τα ποσά τα οποία θα μπορούσαν να κερδίσουν εισάγοντες ψήκτρες από άλλες χώρες ή προσανατολιζόμενοι σε άλλες δραστηριότητες (απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1992, C-104/89 και C-37/90, Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-3061).
- 32 Το Συμβούλιο αμφισβητεί την αποδεικτική αξία της εκθέσεως που συνέταξε το γραφείο ορκωτών λογιστών, την οποία προσκόμισαν οι ενάγοντες, για τον λόγο ότι καταρτίστηκε αποκλειστικά βάσει πληροφοριών που παρέσχε η διοίκηση

της Blackspur. Υπογραμμίζει, επιπλέον, όπως και η Επιτροπή, ότι οι ενάγοντες δεν εξηγούν πού στηρίζεται ο υπολογισμός του περιθωρίου κέρδους, το οποίο κατ' αυτούς ανέρχεται σε 40 %, καθώς και ο υπολογισμός της εμπορικής αξίας της Blackspur.

- 33 Οι ενάγοντες απαντούν ότι η αρχή που καθιέρωσε το Δικαστήριο με την προ-
 παρατεθείσα απόφαση Dumortier frères κ.λπ. κατά Συμβουλίου, δεν ισχύει στην
 παρούσα υπόθεση, διότι η ζημία την οποία υπέστησαν είναι αρκούντως άμεση
 συνέπεια της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα εναγόμενα όργανα. Όσον
 αφορά τις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στην έκθεση του γραφείου ορκω-
 τών λογιστών την οποία προσκόμισαν, οι ενάγοντες καλούν το Πρωτοδικείο να
 διατάξει τα αναγκαία μέτρα αποδείξεως προς επαλήθευση της ακριβείας της.

Επί του αιτιώδους συνδέσμου

- 34 Οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι, λόγω της επιβολής του προσωρινού δασμού
 αντιντάμπινγκ υπό τις συνθήκες που περιγράφηκαν ανωτέρω (βλ. σκέψεις 18
 και 19), η Blackspur εκτοπίστηκε τελικά από την αγορά, δεδομένου ότι η ανά-
 πτυξη των πωλήσεων των άλλων κατηγοριών προϊόντων της δεν αρκούσε προς
 αντιστάθμιση των ζημιών που υπέστη στον τομέα των ψηκτρών ζωγραφικής
 καταγωγής Κίνας και προς αποτροπή του τραπεζίτη της, να ζητήσει, λόγω των
 κακών αποτελεσμάτων της, τον διορισμό συνδίκων τον Αύγουστο του 1990 για
 να προβούν στην εκκαθάρισή της.
- 35 Ειδικότερα, οι ενάγοντες θεωρούν ότι, καθόσον το εμπορικό πρόγραμμα της
 Blackspur προέβλεπε περιθώριο ακαθάριστου κέρδους της τάξεως του 40 % επί
 των πωλήσεων των ψηκτρών καταγωγής Κίνας, η επιβολή δασμού αντιντά-
 μπινγκ με συντελεστή 69 % δεν μπορούσε παρά να καταστήσει ελλειμματικές
 τις πωλήσεις αυτές. Επομένως, στα εναγόμενα όργανα εναπόκειται, κατά τους
 ενάγοντες, να αποδείξουν την ύπαρξη άλλου τυχόν λόγου που προκάλεσε τις
 ζημίες της Blackspur.

- 36 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η Blackspur εισήγαγε στην πραγματικότητα μία μόνο παρτίδα ψηφιακών καταγωγής Κίνας, την οποία εκτελώνισε στις 5 Οκτωβρίου 1988. Ειδικότερα, το Συμβούλιο επικαλείται έγγραφο που απηύθυνε ο τρίτος ενάγων σε μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, από το οποίο προκύπτει ότι η Blackspur είχε αποφασίσει να εισαγάγει ψηφιακές προελεύσεως Κίνας ως αντιστάθμισμα εμπορικού πλεονάσματος που είχε με τους Κινέζους εμπορικούς εταίρους της. Το Συμβούλιο συμπεραίνει ότι η Blackspur ουδέποτε ανέλαβε υποχρέωση εισαγωγής ψηφιακών προελεύσεως Κίνας και εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι οι ενάγοντες δεν εξήγησαν ποιες ήταν οι δραστηριότητες της Blackspur μεταξύ Οκτωβρίου 1988 και Αυγούστου 1990.
- 37 Τέλος, το Συμβούλιο διερωτάται γιατί η Blackspur δεν προσπάθησε να υποκαταστήσει με τις εισαγωγές ψηφιακών καταγωγής Κίνας εισαγωγές φτηνών ψηφιακών προελεύσεως άλλων χωρών, όπως είχαν πράξει οι ανταγωνιστές της, και καταλήγει τονίζοντας ότι δεν υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των κακών αποτελεσμάτων της Blackspur και της επιβολής του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 38 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, κατ' αρχάς, ότι, κατά παγία νομολογία, η θεμελίωση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας βάσει του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων που αναφέρονται στον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα κοινοτικά όργανα, στο υποστατό της ζημίας, καθώς και στην ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 1990, 308/87, Grifoni κατά ΕΚΑΕ, Συλλογή 1990, σ. I-1203, σκέψη 6, της 7ης Μαΐου 1992, C-258/90 και C-259/90, Pesquerias De Bermeo και Naviera Laida κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-2901, σκέψη 42, και της 15ης Σεπτεμβρίου 1994, C-146/91, ΚΥΔΕΠ κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-4199, σκέψη 19).
- 39 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι εν προκειμένω πρέπει να αρχίσει τον έλεγχό του από το ζήτημα της υπάρξεως αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της προβαλλόμενης παράνομης συμπεριφοράς των κοινοτικών οργάνων και της ζημίας που επικαλούνται οι ενάγοντες.

40 Συναφώς, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, αιτιώδης σύνδεσμος, κατά την έννοια του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, γίνεται δεκτός οσάκις υφίσταται άμεσος σύνδεσμος μεταξύ του πταίσματος του οικείου οργάνου και της προβαλλομένης ζημίας, σύνδεσμος η απόδειξη του οποίου βαρύνει τους ενάγοντες (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1961, 9/60 και 12/60, Société commerciale Antoine Vloeberghs κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 621, της 12ης Ιουλίου 1962, 18/60, Worms κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 773, της 16ης Δεκεμβρίου 1963, 36/62, Société des Aciéries du Temple κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 1009, της 4ης Οκτωβρίου 1979, 241/78, 242/78, 245/78 έως 250/78, DGV κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 499 επ., της 30ής Ιανουαρίου 1992, C-363/88 και C-364/88, Finsider κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-359, σκέψη 25, και της 18ης Μαΐου 1993, C-220/91 P, Επιτροπή κατά Stahlwerke Peine-Salzgitter, Συλλογή 1993, σ. I-2393).

41 Εν προκειμένω, οι ενάγοντες υποστηρίζουν ότι η ζημία που υπέστη η ενάγουσα Blackspur, την οποία υπολογίζουν σε 586 000 UK£, συνίσταται στην απώλεια των κερδών που θα είχαν αποκομίσει από τις πωλήσεις ψηκτρών προελεύσεως Κίνας, οι οποίες αντιπροσώπευαν το ήμισυ του κύκλου εργασιών της, εάν δεν τεθεί υπό εκκαθάριση λόγω της προβαλλόμενης παράνομης συμπεριφοράς των κοινοτικών οργάνων και, ειδικότερα, λόγω της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ με συντελεστή υψηλότερο του συντελεστή του περιθωρίου κέρδους που είχε εκ των πωλήσεων αυτών (βλ. ανωτέρω σκέψη 35).

42 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι οι ισχυρισμοί των εναγόντων ότι οι πωλήσεις ψηκτρών χαμηλής τιμής προελεύσεως Κίνας αντιπροσώπευαν το ήμισυ του κύκλου εργασιών της Blackspur και ότι η απώλεια της εμπορικής αυτής διεξόδου ήταν η κύρια αιτία των κακών οικονομικών αποτελεσμάτων της που είχαν ως συνέπεια να τεθεί υπό εκκαθάριση δεν μπορούν να γίνουν δεκτοί.

43 Το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει, κατ' αρχάς, ότι σε απάντηση της αιτήσεώς του να κατατεθούν οι ισολογισμοί της Blackspur για τα έτη 1988-89 και 1989-90 προκειμένου να αποδειχθεί το βάσιμο των ισχυρισμών αυτών, οι ενάγοντες

απάντησαν ότι «δεν κατείχαν πλέον τα έγγραφα τα σχετικά με τον κύκλο εργασιών της Blackspur». Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, ενώ οι διαχειριστές και εταίροι της Blackspur μπορούν ενδεχομένως να ισχυρισθούν ότι δεν κατέχουν πλέον τα κρισιμα έγγραφα τα σχετικά με τον κύκλο εργασιών της Blackspur για τα επίμαχα έτη, λαμβανομένου υπόψη του διορισμού συνδίκων και της προωθήσεως της διαδικασίας εκκαθαρίσεως, δεν ισχύει το ίδιο για την ενάγουσα Blackspur. Πράγματι, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, με έγγραφο της 25ης Μαρτίου 1993, το γραφείο που ανέλαβε την εκκαθάριση της Blackspur συναίνεσε στο να ασκήσουν οι δικηγόροι της Blackspur, εξ ονόματός του, ως εκκαθαριστού της Blackspur, την υπό κρίση αγωγή. Στην περίπτωση αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι ο εκκαθαριστής της ενάγουσας Blackspur αδυνατεί να προσκομίσει τα έγγραφα τα σχετικά με την οικονομική κατάσταση της ενάγουσας, δεν εναπόκειται δε στο Πρωτοδικείο να υποκαταστήσει την ενάγουσα διατάσσοντας την προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων.

44 Το Πρωτοδικείο πάντως διαπιστώνει ότι, αντιθέτως, οι ενάγοντες προσκόμισαν έγγραφο σχετικό με τα οικονομικά αποτελέσματα της Blackspur για τις περιόδους 1988-89 και 1989-90, συντεταγμένο από γραφείο ορκωτών λογιστών και απευθυνόμενο στον δεύτερο ενάγοντα, τον Kellar, διαχειριστή της Blackspur. Αν θεωρηθεί ότι το έγγραφο αυτό αντικατοπτρίζει πιστά την οικονομική κατάσταση της Blackspur για τις οικείες περιόδους, όπως αυτή θα προέκυπτε από δεόντως καταρτισθέντα ισολογισμό, επιβάλλεται να εξετασθεί αν οι ισχυρισμοί των εναγόντων περί της αιτίας της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η Blackspur βρίσκουν επαρκή ερείσματα στο περιεχόμενο του εγγράφου αυτού.

45 Όσον αφορά, πρώτον, τον ισχυρισμό ότι οι πωλήσεις ψηκτρών που εισήχθησαν από την Κίνα αντιπροσώπευαν το ήμισυ του κύκλου εργασιών της Blackspur, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι από το παράρτημα 22 του υπομνήματος απαντήσεως, το οποίο αποτελεί σύνοψη των θέσεων της Blackspur περί των εισαγωγών προελεύσεως Κίνας, προκύπτει ότι, αφενός, μεταξύ της ημερομηνίας της συστάσεώς της, τον Ιούλιο του 1988, και του Αυγούστου 1990, ημερομηνίας ενάρξεως της διαδικασίας που κατέληξε στην εκκαθάρισή της, η Blackspur εισήγαγε μία μόνο παρτίδα ψηκτρών προελεύσεως Κίνας, τον μήνα Ιούλιο 1988, συνολικής αξίας 40 948,38 UK£, για την οποία ο προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ που έπρεπε να καταβληθεί ήταν της τάξεως των 18 116,83 UK£.

Αφετέρου, όπως προκύπτει από το προμνημονευθέν έγγραφο του γραφείου ορκωτών λογιστών, κατά την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1988 μέχρι 31ης Αυγούστου 1989, η Blackspur πραγματοποίησε κύκλο εργασιών της τάξεως των 1 435 384 UK£.

46 Από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι η Blackspur δεν πραγματοποίησε εισαγωγές ψηκτρών προελεύσεως Κίνας προ της επιβολής του επίδικου δασμού αντιντάμπινγκ και ότι ο ισχυρισμός της ενάγουσας ότι οι εισαγωγές ψηκτρών προελεύσεως Κίνας συνιστούσαν, κατά την προηγηθείσα της επιβολής του δασμού αντιντάμπινγκ περίοδο, το ήμισυ του κύκλου εργασιών της δεν επιβεβαιώνεται από κανένα αποδεικτικό στοιχείο. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι κύρια αιτία των κακών οικονομικών αποτελεσμάτων που οδήγησαν στην εκκαθάριση της Blackspur ήταν η προβαλλόμενη απώλεια της εμπορικής διεξόδου που αντιπροσωπεύουν οι πωλήσεις ψηκτρών καταγωγής Κίνας.

47 Εντούτοις, ακόμη και αν υποτεθεί ότι ο εν λόγω ισχυρισμός της ενάγουσας μπορεί να γίνει δεκτός για τη συλλογιστική του Πρωτοδικείου, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, όπως προκύπτει από το προμνημονευθέν έγγραφο του γραφείου ορκωτών λογιστών, το 40,44 % του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε η Blackspur κατά την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1988 έως 31ης Αυγούστου 1989 (1 435 384 UK£) προερχόταν από πωλήσεις ψηκτρών συνολικής αξίας 580 503 UK£. Το Πρωτοδικείο επισημαίνει ότι η διαπίστωση αυτή αντιφάσκει προς τον ισχυρισμό των εναγόντων ότι η Blackspur δεν μπόρεσε να βρει άλλες εναλλακτικές πηγές εφοδιασμού και υποχρεώθηκε, κατά συνέπεια, να αποσυρθεί από την αγορά των πωλήσεων ψηκτρών σε χαμηλή τιμή λόγω της επιβολής του δασμού αντιντάμπινγκ. Από το προμνημονευθέν έγγραφο προκύπτει επίσης ότι, καίτοι κατά την ακόλουθη περίοδο (από 1ης Σεπτεμβρίου 1989 έως 31ης Ιουλίου 1990) το ποσοστό των πωλήσεων ψηκτρών κατήλθε από 40,44 % σε 3,01 %, ο κύκλος εργασιών της Blackspur παρουσίασε, αντιθέτως, σημαντική αύξηση, της τάξεως του 30 %, ανερχόμενος σε 1 864 016 UK£.

48 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η προβαλλόμενη απώλεια της εμπορικής διεξόδου που αντιπροσωπεύει η πώληση ψηκτρών καταγωγής Κίνας, έστω και αν είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήθηκε

ως προς το προϊόν αυτό κατά το οικονομικό έτος 1989-90, ουδόλως εμπόδισε στην πραγματικότητα τη Blackspur να συνεχίσει τις εμπορικές της δραστηριότητες και μάλιστα να αυξήσει σημαντικά τον κύκλο εργασιών της κατά το οικονομικό έτος 1989-90, δηλαδή κατά την αμέσως προηγούμενη περίοδο της κινήσεως της διαδικασίας που κατέληξε στη θέση της υπό εκκαθάριση. Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το προμνημονευθέν έγγραφο του γραφείου ορκωτών λογιστών δεν περιλαμβάνει καμία παραπομπή, ένδειξη ή διευκρίνιση βάσει της οποίας θα μπορούσε να καθορίσει κατά πόσον τα οικονομικά αποτελέσματα της Blackspur κατά την περίοδο 1988-89 επηρεάστηκαν, όπως ισχυρίζεται, από την απώλεια της αγοράς των ψηκτρών χαμηλής τιμής, ούτε τους λόγους για τους οποίους ο κύκλος εργασιών που πραγματοποίησε η Blackspur κατά τα έτη 1988-89 και 1989-90 αρκούσε για να της παράσχει τη δυνατότητα να εκτελέσει το εμπορικό πρόγραμμα που ενέκρινε ο τραπεζίτης της και να τον αποτρέψει από του να ζητήσει τον διορισμό συνδίκων. Επομένως, και ελλείψει οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού στοιχείου προσκομισθέντος από τους ενάγοντες από το οποίο να προκύπτουν οι αιτίες των κακών οικονομικών αποτελεσμάτων που ισχυρίζεται ότι κατέγραψε η Blackspur καθώς και οι ακριβείς λόγοι της ενάρξεως τον Αύγουστο 1990, κατόπιν αιτήσεως του τραπεζίτη της, της διαδικασίας που κατέληξε στη θέση της Blackspur υπό εκκαθάριση, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η υπαγωγή της Blackspur υπό εκκαθάριση οφείλεται στα κακά οικονομικά αποτελέσματα που προκάλεσε η παύση των πωλήσεων ψηκτρών καταγωγής Κίνας η οποία τη στέρησε κερδών υπολογιζομένων από τους ενάγοντες σε 586 000 UK£, κατόπιν της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ επί των ψηκτρών αυτών και, ακόμη λιγότερο, στην προβαλλόμενη παράνομη συμπεριφορά των εναγομένων οργάνων κατά τη διαδικασία επιβολής του δασμού αυτού.

49 Τέλος, δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να υποστηριχθεί σοβαρά ότι μπορεί να υφίσταται αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του ποσού των 18 116,83 UK£ που οφείλεται βάσει της τελωνειακής νομοθεσίας να καταβληθεί ως δασμός αντιντάμπινγκ για το φορτίο ψηκτρών που εισήγαγε η Blackspur τον Ιούλιο 1988 από την Κίνα και της υπαγωγής της Blackspur υπό εκκαθάριση, καθόσον οι ενάγοντες δεν προσκόμισαν κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου καμία εύλογη εξήγηση για το πώς αυτή η μικρού ύψους οφειλή οδήγησε στη δικαστική εκκαθάριση εταιρείας συσταθείσας από εισφορές κεφαλαίου ύψους 750 000 UK£ περίπου (βλ. ανωτέρω, σκέψη 4).

50 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η υπαγωγή της Blackspur υπό εκκαθάριση καθώς και η ζημία η οποία προκλήθηκε από την εκκαθάριση δεν μπορούν να συνδεθούν κατά αιτιώδη τρόπο με την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ

επί των ψηφισθέντων προελεύσεως Κίνας και με τις διάφορες παράνομες ενέργειες τις οποίες, κατά τους ενάγοντες, διέπραξαν τα εναγόμενα όργανα στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Επομένως, εφόσον δεν υφίσταται καταφανής αιτιώδης σύνδεσμος, αποδειχθείς από τους ενάγοντες, μεταξύ της προβαλλομένης ζημίας και της προβαλλόμενης παράνομης συμπεριφοράς των κοινοτικών οργάνων, η αγωγή αποζημιώσεως της Blackspur πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να απαιτείται λήψη αποφάσεως επί του παραδεκτού και επί της συνδρομής, εν προκειμένω, των λοιπών αναγκαίων προϋποθέσεων για τη θεμελίωση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας.

51 Πρέπει να εξετασθεί, στη συνέχεια, το αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που ισχυρίζονται ότι υπέστησαν οι άλλοι ενάγοντες, ως διαχειριστές της Blackspur, λόγω της απώλειας της εισφοράς τους σε κεφάλαιο στην εταιρία αυτή, εξαιτίας της υπαγωγής της υπό εκκαθάριση, ως εγγυητές της, λόγω του ότι, κατόπιν της εκκαθαρίσεως της Blackspur, εκλήθησαν να καταβάλουν τις προσωπικές ασφάλειες τις οποίες είχαν συνομολογήσει υπέρ της εταιρίας τους για το μη καλυφθέν ύψος του χρέους καθώς και ως εταίροι της Blackspur, λόγω της απώλειας της αξίας της μερίδας τους στο κεφάλαιο μιας εταιρίας η οποία θα μπορούσε να ευημερεί.

52 Συναφώς, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, καθόσον, όπως διαπιστώθηκε, δεν αποδέχθηκε ότι η υπαγωγή της Blackspur υπό εκκαθάριση παρουσιάζει άμεσο αιτιώδη σύνδεσμο με την προβαλλόμενη παράνομη συμπεριφορά των εναγόμενων οργάνων δεν μπορεί επίσης να υφίσταται άμεσος αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ των ζημιών που οι προμνημονευθέντες ενάγοντες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν και της παράνομης συμπεριφοράς που προσάπτεται στα κοινοτικά όργανα. Πρέπει να προστεθεί ότι, όπως άλλωστε προκύπτει από τη νομολογία του Δικαστηρίου, οι απώλειες που προκαλεί η κατάθεση ισολογισμού συνιστούν έμμεση και απομακρυσμένη ζημία, οπότε δεν μπορεί να υποχρεωθεί η Κοινότητα να αποκαταστήσει οποιαδήποτε συνέπεια απορρέει από αυτήν (προπαρατεθείσα απόφαση Dumortier frères κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 21).

53 Κατά συνέπεια, ελλείψει άμεσου αιτιώδους συνδέσμου επαρκώς αποδεδειγμένου μεταξύ της συμπεριφοράς που προσάπτεται από τους ενάγοντες στα εναγόμενα όργανα και των προβαλλομένων ζημιών, η αγωγή αποζημιώσεως

που άσκησαν ο δεύτερος, ο τρίτος και ο τέταρτος των εναγόντων, ως διαχειριστές, εταίροι και εγγυητές της Blackspur, πρέπει επίσης να απορριφθεί χωρίς να χρειάζεται (βλ. ανωτέρω, σκέψη 50) να εξετασθεί αν η προσφυγή τους είναι παραδεκτή και αν συντρέχουν εν προκειμένω οι άλλες προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, ήτοι ο παράνομος χαρακτήρας της προσαπτόμενης στα κοινοτικά όργανα συμπεριφοράς και η προβαλλόμενη ζημία.

- 54 Από τα προηγηθέντα προκύπτει ότι αγωγή αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 55 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι ενάγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά τους έξοδα καθώς και στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή που υπέβαλαν σχετικό αίτημα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αγωγή αποζημιώσεως.

2) Οι ενάγοντες καταδικάζονται εις ολόκληρον στα δικαστικά έξοδα.

Cruz Vilaça

Barrington

Kirschner

Καλογερόπουλος

Tiili

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 18 Σεπτεμβρίου 1995.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. L. Cruz Vilaça